

[Knud Lind]

Jeg er enig med ministeren i, at det er for dyrt at lave et helt nyt centralregister for motorkøretøjer kun for knallerter. Det er dog mit indtryk, at det så afgjort ville være en fordel for både forsikringsselskaberne og forsikringstagerne, hvis man hos forsikringsselskaberne eventuelt havde et kartotek, som kunne betjenes som EDB-anlæg.

Ud over det er der sådan noget som retssikkerheden og retsbevidstheden, idet det er klart, at der sker en hel del tyverier af knallerter.

Jeg mener ikke, at ministerens argumentation om en forøget arbejdsbyrde ved centralregistrering holder, tværtom. Det må være en vis form for ukendskab til den nuværende faktiske arbejdsbyrde, der er årsag til denne nye holdning hos ministeren og socialdemokratiet. Og jeg vil da godt spørge: hvor stor er arbejdsbyrden ved den nuværende form for registrering, hvor man kun har stelnummeret at køre efter? Og hvor store beløb udbetaler man, og hvor store beløb stjæles der for pr. år af knallerter? Det er sådan set nogle af spørgsmålene, men der er også spørgsmålet om en hurtig registrering. Har man først fået en registrering af en ejer – og det kunne være i forbindelse med, hvor den pågældende tegnede den lovpligtige ansvarsforsikring – havde man jo kun at sætte sig hen til telexmaskinen og taste det ind på samme måde, som man gør med de motorkøretøjer, som i dag efterlyses.

Ud fra de forudsætninger, som jeg her har nævnt, mener jeg det vil være en besparelse økonomisk for den enkelte knallertejer, men det vil også være en besparelse for forsikringsselskabet. Hvis forsikringsselskaberne ville – og jeg tror, de vil – tage den byrde, det ville være med et centralregister, ville der altså ikke blive nogen omkostningsforøgelse for staten.

Vi kan fuldt gå ind for forslaget, men som sagt: man er delt i gruppen.

Aase Olesen (RV):

Til trøst for hr. Knud Lind kan jeg måske starte med at sige, at det har aldrig her i folketinget været nogen særlig partipolitisk sag, når vi diskuterede knallerter. Så vidt jeg husker, stemmer vist alle partier på kryds og tværs, når man diskuterer knallerter.

Vi har altid principielt haft en positiv interesse i at undersøge, om det kunne være muligt at gennemføre en registrering af knallerter, og den har vi udtalt ved adskillige lejligheder. Men vi har også altid hæftet det sammen med en bekymring for den administration og de udgifter, der var forbundet med det. Jeg kan senest henvise til de betænkeligheder, vores daværende ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, gav udtryk for, da sagen sidst var til behandling, i 1978.

Vi deler justitsministerens betænkelighed – og det gælder også det udvalg, der har været nedsat om dette – ved at oprette et helt specielt register for knallerter. Derfor må vi nok sige, at den positive interesse, vi fortsat har, fordi vi kan se det ønskelige i at kunne registrere alle knallerter, er det efterhånden meget svært at have i noget. Jeg deler meget langt den socialdemokratiske ordførers synspunkter i så henseende.

Men jeg forstår, at ordføreren for forslagsstillerne mener, at frygten for udgifterne og for administrationen er noget overdreven, og derfor vil jeg gerne sige, at hvis vi i udvalget kan blive præsenteret for en gennemhulning af den argumentation, som har været fremført her fra ministerens side, er vi da absolut til at få i tale. Men foreløbig må vi nok karakterisere dette lovforslag som i hvert fald ikke hørende til venstres spareforslag.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne har flere gange tidligere givet udtryk for, at det kan være nyttigt at overveje en registrering af knallerter; en lang række hensyn taler herfor: større beskyttelse mod tyveri, lettere identifikation ved eftersøgning m.m., og sidst, men ikke mindst, kan det have en vis præventiv virkning på svage sjæle, der ellers måtte føle sig fristet til at overskride hastigheds- og støjgrænserne.

Der gives i lovforslaget en række nyttige oplysninger om forholdene i ind- og udland, men af gode grunde tør man ikke stille et helt konkret forslag om, hvorledes en sådan ordning i givet fald bør indrettes og administreres i Danmark.

Her ved første behandling kan jeg derfor give udtryk for en vis principiel tilslutning til ideen, men partiets endelige stillingtagen må afhænge af, hvorledes en dansk administra-